

ваше удара съ силния си кракъ. Най-сетнѣ, силно разлютенъ, лъвътъ сграбчи съ жъби пръчката, сруската и почна да я тегли изъ ржката на своя господарь.

Публиката изтръпна, но страхътъ не бѣ още настъпилъ.

Въ този мигъ Мина съ котешка бързина се стрѣлна къмъ разярения лъвъ съ вика: — Мистигри! Мистигри! Пусни!

И съ малката си ржчичка почна да бие по муцината треперящото животно. Лъвътъ замижа и се отдръпна, макаръ плѣсниците на момичанцето той да усѣщаше повече като милувки, нежели като удари. Но Брискаръ надмина и звѣра; той се спусна